

підвищення напруженості, тривожності та агресивності в поведінці, що в свою чергу може стати причиною психічного розладу і відображається на фізичному розвитку.

Про нерозривний зв'язок психічного здоров'я та фізичного стану організму стверджують і проведені вченими дослідження. Студенти оцінювали особистісні показники задоволеності життям, відповідаючи на питання, чи відчували вони останнім часом радість, силу та гордість, і на противагу - самотність, вину і печаль. Було виявлено, що хороше фізичне здоров'я в юнацькому віці корелює із задоволеністю життям і позитивними емоціями. І навпаки: ті юнаки, які часто відчували самотність, тривогу і депресію були менш здорові фізично.

Як бачимо, коли психічне здоров'я розладане, страждають і фізичні «важелі» організму. Чи то мова йде про стрес, або про будь-яке інше порушення - це неминуче відбивається на роботі окремих органів. Коли ж не в порядку фізичне здоров'я, це може відбитися і на психіці людини.

Отже, психічне здоров'я (духовне або душевне, іноді - ментальне здоров'я) – це стан благополуччя, при якому людина може реалізувати свій власний потенціал, справлятися зі звичайними життєвими стресами, продуктивно і плідно працювати, а також вносити вклад в життя своєї держави. Оскільки людина є живою істотою, то її здоров'я багато в чому визначається фізичною складовою здоров'я

Висновки Повноцінне фізичне, духовне, розумове і соціальне благополуччя, гармонійний розвиток фізичних і духовних сил організму, принцип їх єдності, саморегуляції і гармонійної взаємодії всіх його органів є головною ознакою здорової людини.

Щоб бути фізично і психічно здоровим, спочатку потрібно полюбити себе (своє внутрішнє «Я»), і своє тіло (тобто не шкодувати, а любити себе, виключаючи егоїзм або / і нарцисизм), бути вільним у виборі свого життєвого шляху та прагнути рухатися шляхом особистісного зростання.

Перспективи подальших досліджень. Нероздільність тілесного і психічного в людині, необхідність і того, і іншого для повноцінного функціонування дає основи для дослідження взаємозв'язку психічного, соціального, духовного та фізичного здоров'я особистості.

Література

1. Бачерников Н.Е. Философские вопросы психиатрии / Н.Е. Бачерников, Н.А. Щербина. - К.: Педагогика, 1985. – 234с.
2. Білозерська С.І. Психічне здоров'я як основа психологічного благополуччя особистості / С.І.Білозерська // Психічне здоров'я особистості у кризовому суспільстві: збірник тез доповідей III Всеукраїнської науково-практичної конференції. – Львів, 2018. – С.56-59.
3. Всемирная декларация по здравоохранению ВОЗ (Копенгаген, 1998) // Загальна декларація прав людини. – К., 1998. – С. 3-8.
4. Максименко С.Д. Психічне здоров'я дітей / С.Д. Максименко // Психолог. - Січень 1(1) 2002. - С. 4-10.
5. Маслоу А. Дальние пределы человеческой психики / А. Маслоу. - СПб.: Евразия, 1997. - 430 с.
6. Олпорт Г. Становление личности: Избранные труды / Г. Олпорт. - М.: Смысл, 2002. - 462 с.
7. Савчин М.В. Здатності особистості: монографія / М.В. Савчин. - К.: Академвидав. 2016. - 288 с.
8. Семке В.Я. Психическое здоровье и общество / В.Я. Семке // Сибирский вестник психиатрии и наркологии. - 1996. - №1. - С. 5-7.

Reference

1. Bachernikov N. E. Filosofskie voprosy psichiatrii / N. E. Bachernikov, N. A. Scherbina. - K.: Pedagogika, 1985. – 234p.
2. Bilozerska S. I. Psykhichne zdorovya yak osnova psykholoichnogo blagopoluchia osobystosti. / S. I. Bilozerska // Psykhichne zdorovya osobystosti u kryzovomu suspilstvi: Zbirnyk tez dopovidey III Vseukrainskoi naukovopraktychnoi konferentsii. – Lviv, 2018. – P.56-59.
3. Vsemirnaya deklaracia po zdavoohraneniu VOZ (Copenhagen, 1998) //Zahalna deklaratsiya prav liudyny. – K., 1998. – P. 3-8.
4. Maksymenko S. D. Psykhichne zdorovya ditey/ S. D. Maksymenko // Psykholog. - January 1(1) 2002. - P. 4-10.
5. Maslou A. Dalnie predely chelovecheskoj psihiki / A. Maslou. - SPb. : Evrasia, 1997. - 430 p.
6. Olport G. Stanovlenie lichnosti: Izbrannye trudy / G. Olport. - M. : Smysl, 2002. - 462 p.
7. Savchyn M.V. Zdatnosti osobystosti: monograph / M.V. Savchyn. - K.: Akademvydav. 2016. - 288 p.
8. Semke V.Y. Psyhicheskoe zdorovie i obschestvo / V.Y Semke // Sibirskiy vestnik psichiatrii i narkologii. - 1996. - №1. - P. 5-7.

УДК:796.012-026.12:001.895]:[373.5.091.12.011.3-051:796]

Балашов Д. І.
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри теорії і методики фізичної культури
Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка, м. Суми

ІННОВАЦІЙНА РУХОВА АКТИВНІСТЬ – СТРАТЕГІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

У статті проаналізовано особливості використання інноваційних видів рухової активності в професійній діяльності учителів фізичної культури. Визначено, що попри значний внесок дослідників у становлення майбутніх учителів, зокрема вчителів фізичної культури, чинна система професійної підготовки не забезпечує випускникам

закладів вищої освіти професійної підготовки до інноваційної діяльності відповідно соціального запиту сучасного суспільства. Встановлено, що професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури повинна бути побудована таким чином, щоб забезпечувати достатній рівень формування їхньої професійної компетентності для впровадження інновацій в організацію освітнього процесу школярів на уроках фізичної культури. Проведений аналіз наукових джерел дозволив охарактеризувати інноваційну професійну діяльність учителя фізичної культури як комплекс заходів, що зорієнтований на застосування у професійній діяльності вчителя фізичної культури інноваційних видів рухової активності, які спрямовані на розвиток фізичних якостей особистості.

Ключові слова. Інноваційна діяльність, рухова активність, майбутні учителі фізичної культури, професійна підготовка.

Балашов Д. И. Инновационная двигательная активность – стратегия профессиональной реализации учителей физической культуры. В статье проанализированы особенности использования инновационных видов двигательной активности в профессиональной деятельности учителей физической культуры. Определено, что несмотря на значительный вклад исследователей в становление будущих учителей, в частности учителей физической культуры, действующая система профессиональной подготовки не обеспечивает выпускникам высших учебных заведений профессиональной подготовки к инновационной деятельности в соответствии социального запроса современного общества. Установлено, что профессиональная подготовка будущих учителей физической культуры должна быть построена таким образом, чтобы обеспечивать достаточный уровень формирования их профессиональной компетентности для внедрения инноваций в организацию образовательного процесса школьников на уроках физической культуры. Проведенный анализ научных источников позволил охарактеризовать инновационную профессиональную деятельность учителя физической культуры как комплекс мероприятий, ориентированный на применение в профессиональной деятельности учителя физической культуры инновационных видов двигательной активности, направленные на развитие физических качеств личности.

Ключевые слова. Инновационная деятельность, двигательная активность, будущее учителя физической культуры, профессиональная подготовка.

Balashov Dmytro. Innovative motor activity is a strategy for the professional implementation of physical education teachers. Currently, Ukraine's educational space is actively filled with pedagogical innovations. Because of this, the system of higher education faces the challenge of transition to active learning using innovative means or technologies. The new paradigm of education development necessitates appropriate changes in the professional training of future physical education teacher in higher education institutions. Despite the significant contribution of researchers to the formation of future physical education teacher, the current system of professional training does not provide to graduates of higher education institutions professional training for innovation activities in accordance with the social requirements of modern society. Today in Ukraine the innovative types of motor activity, which in the future will claim to be included in the official program of various large-scale and prestigious competitions of the present, are becoming popular. The youth fashion includes various forms of motor activity with health-improving focus, the most well-known and commonly used among them are a workout, parkour, roller skates, skateboarding, strenflex, crossfit, all-around functional training, break dance, capoeira, etc. Thus, first of all future physical education teacher must be prepared for innovative pedagogical activities, that is, the use and dissemination of innovations, discussion of innovation content and those changes that may occur, with other members of the pedagogical community. In this case readiness of future physical education teacher for innovative pedagogical activity is formed in the process of acquiring experience. Consequently, the professional training system of future physical education teacher should be constructed in such a way as to provide sufficient level of formation of their professional knowledge, techniques and skills for the introduction of innovations in organization of educational process of schoolchildren at physical education lessons. The analysis of scientific sources made it possible to characterize the innovative professional activity of future physical education teacher as a complex of measures focused on applying in the professional activity of the physical education teacher those innovative types of motor activity, which are aimed at the development of individual physical qualities.

Keywords: Innovation activity, motor activity, future physical education teacher, professional training.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Нині освітній простір України активно заповнюється педагогічними інноваціями. Через це перед системою вищої освіти постає завдання переходу до активного навчання з використанням інноваційних засобів чи технологій. Нова парадигма розвитку освіти обумовлює необхідність відповідних змін й у фаховій підготовці майбутніх учителів фізичної культури у закладах вищої освіти (ЗВО).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми підготовки вчителя до майбутньої професійної діяльності представлені в роботах Н. Белікової, Р. Гуревича, І. Зязюна, В. Краєвського, В. Кременя, В. Лугового, І. Підласого, О. Пехоти, Є. Приступа, С. Сисоєвої, Л. Сущенко та ін.

Попри значний внесок цих дослідників у становлення майбутніх учителів, зокрема вчителів фізичної культури, чинна система професійної підготовки не забезпечує выпускникам закладів вищої освіти професійної підготовки до інноваційної діяльності відповідно соціального запиту сучасного суспільства.

Мета статті. Провести аналіз особливостей використання інноваційних видів рухової активності в професійній діяльності учителів фізичної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Пріоритетним завданням закладу вищої освіти, в якому здійснюється

підготовка майбутніх учителів фізичної культури, як вважає Л. Суцzenко [9], «повинно стати формування суб'єкта професійної діяльності, здатного підвищити свій професійний потенціал, засвоїти знання з організації процесу фізичного виховання та суспільної культури у галузі фізичного виховання та спорту саме з урахуванням сучасних педагогічних технологій, прогнозованих інновацій».

Результатом спеціально організованої інноваційної діяльності вчителя фізичної культури є позитивні зміни у роботі ЗСО, головною ознакою яких є інноваційна педагогічна діяльність в аспекті ефективного фізичного виховання. Погоджуємося з С. Операйло [3], який визначає, що загальними вимогами до сучасного уроку фізичної культури є:

- оздоровча спрямованість;
- формування учням свідомих, глибоких, міцних знань;
- формування в учнів міцних навичок та вмінь, що сприяють підготовці їх до життя;
- підвищення виховного ефекту навчання на уроці, формування в учнів у процесі навчання рис особистості;
- всебічний розвиток учнів, їхніх загальних та індивідуальних особливостей;
- формування в учнів самостійності, творчої активності, ініціативи як стійких особливостей особистості;
- вироблення умінь самостійно вчитися, отримувати, поповнювати та поглиблювати знання, оволодівати навичками та вміннями, творчо застосовувати їх на практиці;
- формування в учнів позитивних мотивів навчальної діяльності, пізнавального інтересу, бажання вчитися, потреб у розширенні й отриманні знань, позитивного ставлення до фізичної культури та спорту.

Логічним є умовивід, що в сучасному вимогливому та швидкоплинному соціально-економічному середовищі рівень освіти, ефективність діяльності ЗВО з підготовки компетентних конкурентоспроможних фахівців значною мірою залежать від результативності запровадження інноваційних технологій навчання. Підготувати творчого вчителя можна лише за умови використання нових методологічних засад, сучасних дидактичних принципів та психолого-педагогічних технологій.

Інноваційні технології навчання у сфері підготовки та перепідготовки кадрів з фізичної культури Т. Круцевич, М. Зайцева [4, с. 43] розглядає:

1) не просто як форму отримання знань, а насамперед як процес розвитку у студентів креативних здібностей, що дає змогу перетворювати знання в частину особистого буття та свідомості людини;

2) як формування вчителя-новатора, котрий повинен упроваджувати в освітній процес нові інноваційні технології, засвоювати систему знань, формувати особисте ставлення до будь-якої проблеми, розглядаючи її з різних позицій.

І. Свістельник [7, с. 133] вбачає, що сутність застосування інновацій полягає у реалізації нових ідей, змін, доведених до стадії практичного використання, а також розглядає їх як діяльність, завдяки якій відбувається стимулювання поступального розвитку інформаційної складової шляхом змістового, структурно-організаційного оновлення й технологічної модернізації усіх процесів. Сучасні науковці Н. Москаленко, В. Савченко [5, с. 17] наголошують, що робота в інноваційному режимі вимагає побудови педагогом освітнього простору на основі врахування постійно змінних інтересів і освітніх потреб дітей, а також здійснення індивідуального підходу до кожного учасника освітнього процесу.

І. Гринченко [1, с. 105] та О. Іванська [2] визначають, що впровадження інноваційних технологій у фахову підготовку майбутніх учителів фізичної культури здійснює викладач, тому він повинен відповідати певним вимогам, серед яких виділяють:

- здатність до впровадження інноваційних технологій, створення організаційно-педагогічних умов, які активізують аудиторну й самостійну пізнавальну діяльність студента;
- спроможність формувати у студентів потреби в поглибленому вивченні дисциплін спортивно-педагогічного циклу, поєднання вмінь систематизувати знання, користуватися ними.

Використання інноваційних технологій у освітньому процесі підготовки вчителів фізичної культури передбачає запровадження нових навчальних методів, прийомів, способів, планування й організації, здійснення контролю, коригування й оцінки навчальної діяльності, яка дозволяє формувати у студентів культуру навчальної праці, створює нові можливості для покращення навчання, активізації мислення, різноманітних форм і засобів засвоєння інформації.

За результатами досліджень Л. Сергієнко [8, с. 29] у процесі підготовки майбутніх учителів фізичної культури як у теоретичному, так і в практичному аспектах залишається багато недоліків, серед яких – застарілі підходи до вивчення фізичної культури та формування здорового способу життя.

Отже, визначимо та проаналізуємо деякі із сучасних видів інноваційної рухової діяльності.

Сьогодні в Україні набувають популярності інноваційні види рухової активності, які в майбутньому претендують на включення в офіційну програму різних масштабних і престижних змагань сучасності. До молодіжної моди відносять різні форми рухової активності оздоровчого спрямування, найбільш відомі й поширені серед них – це воркаут, паркур, роликовий спорт, скейтбординг, стренфлекс, кросфіт, функціональне багатоборство, брейкданс, капоэйра та ін. Вони виникли на аматорських фестивалях і конкурсах та поступово набувають риси офіційних змагань. Донедавна молодь практично не цікавилася даною групою гімнастичних вправ, проте останнім часом ситуація кардинально змінилася.

Одним з таких молодіжних напрямків є воркаут. Багато спортивних елементів у воркауті запозичено зі спортивної гімнастики, вуличних тренувань і загальнофізичної підготовки. Тренувальний процес складається з виконання на вуличних спортмайданчиках (на перекладинах, брусах, шведських стінках, рукоходах, похилих лавах та інших конструкціях) або взагалі без їх використання (на землі) всім відомих вправ, таких, як підтягування, віджимання, присідання, випади, планка. Широкий діапазон варіативності виконання основних вправ, а також комбінування більш складних елементів і об'єднання їх у зв'язки дозволяє будувати багатофункціональне тренування, спрямоване на розвиток всіх основних м'язових груп. Перевагою ж є доступність занять, можливість отримання сильного, красивого і здорового тіла без фінансових витрат.

Вправи воркауту дозволяють розвивати різні здібності людини (сила, спритність, витривалість, швидкість, гнучкість). Воркаут, як зазначає А. Поліщук охоплює кілька течій – фрістайл, батли, силове триборство, джимбарр, дворова гімнастика [6].

Вільний стиль, або фрістайл характеризується тим, що кожний з учасників виконує вільну програму, що складається з декількох елементів, які він як найкраще вміє виконувати на перекладині або брусах за довільною схемою [там само]. Батли 1x1 – у даному форматі беруть участь одночасно або по чергово два спортсмени у вільному стилі. Змагання здійснюються на вибування.

«Силове триборство» полягає в тому, що кожен учасник виконує максимальну кількість повторень вправ, на снаряді. Це можуть бути підтягування, віджимання на брусах, віджимання від підлоги, вихід сили на дві руки, підйом із переворотом, можливе використання додаткової ваги (на 8, 16, 24 і 32 кг) залежно від вікової групи [там само].

Одним з напрямків воркаута вважають джимбарр. Це вуличний вид, що базується на динамічних вправах на перекладині, орієнтованих на розвиток сили, більшою мірою гнучкості та спритності, а також рухливості суглобів. Він зародився в Колумбії (м. Богота) понад 50 років тому. Це один із найбільш видовищних видів, проте, й найбільш травмонебезпечний, особливо для непідготовлених атлетів [там само].

Деякі любителі воркауту для себе обирають дворову (вуличну) гімнастику. Видовищність елементів обумовлена складністю виконання і високою динамікою. Метою спортсменів – є вивчення та виконання гімнастичних елементів. При виконанні складних елементів, наприклад «сонечко» (обертання на перекладині) велике значення мають вміння координувати свої рухи.

Отже, воркаут як оздоровча система набирає особливої популярності, оскільки не вимагає особливого спортивного інвентарю, оплати оренди спортзалу та інших спортивних споруд і натомість забезпечує повноцінне і багатогранне навантаження на всі групи м'язів людини, хоча, в основному, воркаутом цікавиться молодь, проте будь-яких вікових обмежень рух немає.

Паркур як різновид сучасних видів рухової активності сприймають як суміш елементів акробатики, бігу, спортивної гімнастики. Техніка виконання основних вправ у паркурі представляє собою поєднання гімнастичних, легкоатлетичних, стрибкових та акробатичних вправ. Людській природі властиві жага досліджень, потреба в русі та пошуку нових шляхів вирішення ситуацій, способах долаття перешкод. Суттю паркуру є рух та долаття перешкод фізичного оточення різноманітного характеру: архітектурних споруд (перил, парапетів, стін, добудованих та недобудованих елементів будівель, заборів, дахів тощо) або спеціально виготовлених конструкцій (використовуваних під час різноманітних заходів та змагань). Появу паркуру можна розцінювати як наслідок одного із креативних способів пристосування до міського простору. Мета паркуру – швидко та красиво без допоміжних засобів переміщуватися на місцевості найкоротшими шляхами. Паркур, маючи військове походження, не є складовою військової ідеології та практики [345].

Зарубіжні автори [10; 11] відзначають, що застосування засобів паркуру дозволяє індивідуалізувати навантаження і варіювати складність виконання рухів з урахуванням особливостей окремо взятого учня, а також залучати до процесу категорії учнів, як правило, не зацікавлені в заняттях фізичною культурою. Паркур має не змагальну основу і головним чином спрямований на саморозвиток [10].

Застосування засобів паркуру доцільне у підлітковий період, коли відбуваються значні зміни в емоційній і вольовій сфері учнів: зростає сміливість і водночас знижуються витримка і дисципліна, з'являється вибірковість у прояві наполегливості. Особливо посилюється диференціація інтересів, прагнення до індивідуалізації та зростання потреби в комунікації. Важливо надавати можливості для виявлення і розвитку індивідуальних інтересів учнів, проявів сміливості і розвитку внутрішньої мотивації. Паркур розглядається як сучасний і неформальний вид фізичної активності для залучення інтересу підлітків до занять фізичною культурою, а також попередження впливу соціальних чинників адиктивної поведінки і можливих правопорушень, викликаних участю в неформальних групах [10].

Аналіз різних джерел [11] присвячених паркуру як спортивній дисципліні дозволив розподілити вправи з подолання перешкод на п'ять основних груп: 1) балансування (balance); 2) стрибки (jumps); 3) приземлення або посадки (landings); 4) стрибки через перешкоди (vaults); 5) подолання стін (wall overcoming).

До інноваційних технологій дослідники [6] також відносять оздоровчі системи різних народів світу (хатха-йога, карате, бусідо, сумо, східні танці тощо).

На основі дослідження серед переваг виконання рухів означених видів фахівці виділяють [6]:

- відсутність необхідності в спеціальному обладнанні;
- стрімка популярність у молоді (спортивний рух, яким цікавляться і займаються всі соціальні прошарки молоді);
- низька травмованість тих, хто ним займається (основні принципи тренувального процесу – безпека й дисципліна, мінімізація ризику на тренуваннях при напрацюванні більш ефективних і безпечних елементів);
- комплексна підготовка допризовної молоді;
- профілактика екстремізму, алкогольної та наркотичної залежності в підлітковому середовищі;
- патріотичне виховання молоді, де принципи молодіжного руху збігаються з базисними принципами людської моралі.

Оскільки такі форми рухової активності є популярними у молоді та інноваційними для галузі фізичної культури, приймаємо їх як інноваційні і в професійній діяльності вчителя фізичної культури.

Отже, майбутні вчителі фізичної культури, передусім мають бути готовими до інноваційної педагогічної діяльності, тобто використання й поширення інновацій, обговорення змісту нововведення й тих змін, які можуть відбуватися, з іншими членами педагогічної спільноти. Тоді в процесі набуття досвіду у майбутнього учителя фізичної культури формується готовність до інноваційної педагогічної діяльності.

Висновки. Система професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури повинна бути побудована таким чином, щоб забезпечувати достатній рівень формування їхніх професійних знань, умінь і навичок для впровадження інновацій в організацію освітнього процесу школярів на уроках фізичної культури. Проведений аналіз наукових джерел дозволив охарактеризувати інноваційну професійну діяльність учителя фізичної культури як комплекс заходів, що зорієнтований на застосування у професійній діяльності вчителя фізичної культури інноваційних видів рухової активності, які спрямовані на розвиток фізичних якостей особистості.

Перспективи подальших розвідок. Вважаємо, що інноваційні види рухової активності у професійній діяльності вчителя фізичної культури можуть не тільки підвищити ефективність освітнього процесу, а й посилити мотивацію учнів до занять з фізичною культурою.

Література

1. Гринченко І. Б. Сучасні напрями впровадження інновацій в професійну підготовку майбутніх учителів фізичної культури / І. Б. Гринченко // Вісник Житомирського державного університету. Серія : Педагогічні науки. – Житомир, 2012. – Вип. 64. І. Б. – С. 103–107.
2. Формування професійної майстерності фахівців фізичної культури засобами педагогічних технологій [Електронний ресурс] / Іванська О. В., Сидорук А. В., Яковенко Т. С. – Режим доступу : URL : <http://nauka.uagate.com/wp-content/uploads.pdf>.
3. Книга вчителя фізичної культури: довідково-методичне видання / [упоряд. : С. І. Операйло, А. І. Ільченко, В. М. Єрмолова, Л. І. Іванова] – Харків : ТОРСІНГ ПЛЮС, 2005. – 464 с.
4. Круцевич Т. Інноваційні процеси у сфері підготовки кадрів з фізичної культури / Т. Круцевич, М. Зайцева // Теорія і методика фізичного виховання. – 2005. – № 4. – С. 41–45.
5. Москаленко Н. Інноваційні технології у системі підвищення кваліфікації вчителів фізичної культури початкових класів / Н. Москаленко, В. Савченко // Фізичне виховання різних груп населення. – 2013. – № 3. – С. 14–19.
6. Інноваційні технології в фізичному вихованні студентів [Електронний ресурс] / Поліщук А. – Режим доступу : URL : www.vtei.com.ua/doc/16.10.2015/77/7.5.pdf.
7. Свістельник І. Інноваційні процеси в інформаційній діяльності ЗВО фізкультурного профілю / І. Свістельник // Молода спортивна наука України. – 2014. – Т. 4. – С. 132–135.
8. Сергієнко Л. П. Інноваційний зміст системи підготовки спеціалістів фізичного виховання і спорту / Л. П. Сергієнко // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2003. – №3–4. – С. 23–32.
9. Сущенко Л. П. Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах : автореф. дис. на здобуття д-ра пед. наук : спец. 13.00.04. «Теорія і методика професійної освіти» / Сущенко Людмила Петрівна ; НПУ ім. М. П. Драгоманова. – К., 2003. – 46 с.
10. Atkinson, M. (2009). Parkour, Anarcho-Environmentalism and Poiesis. *Journal of Sport and Social Issues*. Vol 33, Issue 2. PP. 169-194. doi.org/10.1177/0193723509332582.
11. Saville, S. J. (2008). Playing with fear: parkour and the mobility of emotion. *Social & Cultural Geography*. Vol. 9. No. 8. P. 891 – 914. DOI : 10.1080/14649360802441440.

References

1. Hrynchenko, I. B. (2012). Modern directions of innovation implementation in professional training of future physical education teacher. *Zhytomyr State University Bulletin. Series: Pedagogical Sciences*, 64, 103 – 107.
2. Ivanska, O. V. Formation of professional skill of specialists physical culture specialists by means of pedagogical technologies. Retrieved from: <http://nauka.uagate.com/wp-content/uploads.pdf>.
3. Operailo, S.I. (2005). The book of physical education teacher: work manuals. Kharkiv: TORSING PLUS.
4. Krusevich, T. (2005). Innovative processes in the sphere of physical culture specialists training. Theory and methods of physical education. 4, 41 - 45.
5. Moskalenko, N. (2003). Innovative technologies in the skills development system of physical education teacher of elementary school. *Physical education of different groups of the population*, 3, 14 - 19.
6. Polischuk A. Innovative technologies in physical education of students. Retrieved mode: www.vtei.com.ua/doc/16.10.2015/77/7.5.pdf.
7. Svistelnyk, I. (2014). Innovative processes in the informational activity of the physical culture higher education institutions. *Young sports science of Ukraine*, 4, 132 - 135.
8. Sergienko, L.P. (2003). Innovative content of the training system of specialists in physical education and sports. *Sports Herald of Pridniprovnia*, 3-4, 23 - 32.
9. Sushchenko, L.P. (2003). Theoretical and methodological principles of professional training of future physical education and sport specialists in higher education institutions (DSc thesis abstract). Kyiv.
10. Atkinson, M. (2009). Parkour, Anarcho-Environmentalism and Poiesis. *Journal of Sport and Social Issues*, 33, 2, 169-194.
11. Saville, S. J. (2008). Playing with fear: parkour and the mobility of emotion. *Social & Cultural Geography*, 9, 8, 891 – 914.